

BÜKKI „KÖVEK” GYALOGTÚRA

AJTP HÉTVÉGE BESZÁMOLÓJA

10.T. 2011.09. 16-18.

Az idei tanév első „bennmaradása” egy gyalogtúra volt a Bükkben. Az előkészületek már előző nap is folytak, de az indulás péntek délután volt öt óra körül. Vonattal mentünk Szilvásváradig, majd onnan gyalog tovább Bánkútra.

Sötétben elemlámpákkal „éjszakai túrát” tettünk a Bükkben.

Este fél tizenegyre értünk a szállásra, ahol meleg gulyásleves és palacsinta várt minket.

A finom és kiadós vacsora után mindenki nyugovóra tért. Másnap Szentlélekre mentünk. A

reggeli után el is indultunk egy viszonylag rövid, de annál érdekesebb túrára. A pálos kolostor romjainál ebédeltünk. A visszafelé vezető úton Bocsi tanár úr mindenféle feladatot - például fára és indára mászás – kitalált, hogy eltöltsük az időt.

Délután öt órakor értünk vissza a szállásra, ahol még másfél órát kellett várni a vacsorára, ugyanis nem sült ki időben az összes rántott hús. Ez alatt az idő alatt beszélgettünk és kicsit szórakoztunk. Nagyon

finom volt. A tanár úr szerintem ezt a vacsorát várta egész hétvégén és hát nem hiába várt. A

vacsora után mindenki eltette magát másnapra, mert vasárnap korán volt az ébresztő. Mindenki reggelizett, majd kitakarítottuk és elhagytuk a szállást. A csapat egy része Bocsi tanár úrral, a másik Szabó Julianna tanárnőékkal ment. Bocsi Tanár úrral egy nehezebb, hosszabb, de szebb úton mentünk. Először elmentünk a Háromkőhöz ahol elültettünk egy csütörtökön közösen vásárolt koniferent (tuját).

A Következő megálló a Tar kő volt, ahol kisebb pihenőt tartottunk csokiosztással egybekötve. Ezután a Bél kő felé indultunk. Már nagyon el voltunk fáradva, annak ellenére, hogy a Cserepeskő barlangszállás mellett ebédeltünk és

hosszabb pihenőt tartottunk. A tanár úr folyton biztatott minket, hogy nem lesz sok emelkedő. De aztán útközben rájöttünk, hogy ez nem teljesen igaz. Ezért egy idő után már senki nem hitt neki ezzel kapcsolatban. A Bél kőről megnéztük fölülről a bányát. Majd - most már tényleg lefelé – kacskaringózva elértük a Ciszterci Apátságot és a forrást.

Bélapátfalváról indult vissza a vonatunk Egerbe.

Összesen kb. negyven kilométert tettünk meg gyalog a hétvége alatt, ami nem rossz teljesítmény. Miután visszatértünk a Pozsonyi útra, hétkor mindenki kapott

vacsorára egy - egy pizzát, amit nagy étvággal elfogyasztottunk. Ezek után felkészültünk arra, hogy visszatérjünk megszokott, hétköznapi életünkhöz.

Kalanovics Attila és Pozsik Máté (10T)